

den højtærede Indenrigsminister, at jeg har i denne Sag ikke tilvejebragt nogen som helst Praksis, der er ikke af mig indført nogen Praksis for Indenrigsministeriets Boligafdelings Virksomhed, som ikke er i nøjeste Overensstemmelse med den gældende Lovs Indhold. Den højtærede Minister vil ikke her for dette høje Ting kunne forelægge nogen som helst Dokumentation for, at jeg paa noget Tidspunkt skulde have givet Indenrigsministeriets Boligafdeling Ordre til at lade det, der i Henhold til Loven skal være Undtagelsen, nemlig de 90 pCt., blive Regelen. En saadan Ordre til Indenrigsministeriets Boligafdeling fra mig foreligger aldeles ikke, og jeg kunde da selvsagt heller ikke give en saadan Ordre, thi det vilde have bragt mig i ubetinget Modstrid med Loven.

Selvfølgelig har jeg ikke instrueret Boligafdelingen i Uoverensstemmelse med Lovens klare Ord, og naturligvis har Afdelingen maattet handle under sit eget Ansvar ved Bedømmelsen af de enkelte Laanebegæring. Den højtærede Minister maa jo vide, at det vil være ham ganske umuligt at lade sig forelægge hver enkelt Laanebegæring for at kunne tage Stillning til, om man absolut skal hævde de 15 pCt., eller der kunde være Anledning til at denne eller hin Grund at vise Imødekommen i Henseende til dette principielle Krav. I alt Fald ved jeg, at det Antal Laanebegæring, der tilgik Indenrigsministeriet i de første Maaneder efter Statsboligfundslovens Vedtagelse, aldeles ikke tillod den daværende Indenrigsminister at inlade sig paa et saadant Arbejde. Dette Arbejde udførtes, og jeg antager udføres endnu, ved Indenrigsministeriets Boligafdeling med Indenrigsministeriets kontrollerende Arkitekt som Sikkerhed for, at det hele, baade bygningsmæssigt og finansieringsmæssigt, kan siges at være i Orden, kan siges at være forsvarligt, og med kommunal Garanti som Udtryk for, at de kommunale Autoriteter i den Kommune, hvor Byggeforetagendet iværksættes, skønner det fornødent, at man skrider til et saadant Byggeri.

Derfor synes det mig, at den højtærede Minister ganske skulde have undladt at forme sit Forsvar for sig selv i denne Sag ved at læsse et Ansvar over paa mig, hans Forgænger, et Ansvar, som, hvis der er et saadant, ganske utvivlsomt maa bæres af os begge, thi Formaålet var selvsagt det at faa Byggeri sat i Gang. Det tiltrængtes efter min Mening paa det Tidspunkt i overordentlig høj Grad, og da Forslaget fandt Tilslutning hos samtlige Rigsdagens

Partier, maa jeg gaa ud fra, at samtlige Rigsdagens Partier paa det Tidspunkt har haft den samme Opfattelse. Naar det da gentagende for Indenrigsministeriets Boligafdeling, til hvilken disse Andragender blev indsendt, og som havde dem til Behandling, blev fremstillet saaledes, at de store Karreer, de store Andelsbyggeforetagender, de store Byggeforeningsbyggeforetagender ikke lod sig gennemføre, hvis man stricte holdt paa de 15 pCt., idet dette var det umuligt at skaffe til Veje i alt Fald i de allerfleste Tilfælde, saa forekommer det mig, at under Hensyn til Lovens Affattelse havde Boligafdelingen Ret til — og ingen vilde kunne rette Bebrejdelser mod den derfor — i mange Tilfælde at mene, at man maatte føre Byggeforetagendet ind under Undtagelsen og se bort fra det, som var Hovedreglen, og at Indenrigsministeriets Boligafdeling har handlet paa den Maade, det har jeg i de Tilfælde, hvor det er bragt til min Kundskab, og jeg har søgt nærmere Rede for Afdelingens Motiver til at handle saaledes, ikke haft nogen Indvending at gøre imod.

En helt anden Ting er, at det naturligvis, efterhaanden, som Statsboligfundsobligationernes Kurs dalede fra de ca. 95 pCt., som man ved Lovens Forberedelse og Gennemførelse havde regnet med at de vilde staa i, til under 90, ja, langt ned i 80erne, tæt ned mod 80 pCt. af Værdien, blev overordentlig betænkeligt fortsat at yde Velvillie overfor Kravet om at kunne nøjes med 10 pCt. Det blev overordentlig betænkeligt, fordi man jo beregnede dette overordentlig store Kurstab i Anskaffelsesprisen, og derfor, hvis man strakte sig til 10 pCt., naar Kurstabet var saa stort, fra Statens Side i Virkeligheden kom til at laane i den Formindskelse i Kursværdien, som Tiderne havde ført med sig. Det vilde, synes det mig, have været overordentlig vigtigt for den nuværende højtærede Indenrigsminister, om han, gennem en Periode, hvor Kursfaldet blev saa betydeligt, havde haft sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag og paa det Tidspunkt havde instrueret Ministeriets Boligafdeling om, at hvis man havde været inde paa en imødekommende Praksis med Hensyn til Procenttallene, saa maatte dette i hvert Tilfælde høre op nu af Hensyn til den Risiko, som Staten derigennem gik ud i. Det kunde være interessant at faa oplyst af den højtærede Minister, om han gennem Aaret 1925, som jo stærkt prægedes af dette Kursfald — vi var vel nede i det dybeste af Dalen